

UPRavno sodišče RS, Oddelek v Novi Gorici
ODLOČBA JE PRAVNO MOČNA
Upravno sodišče v N. Gorici
pod tč. I. izreka sodbe
dne 10.5.2013
Priloge priložne sodne osebe: *Alm*

III U 41/2012-12

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

IN

SKLEP

Upravno sodišče Republike Slovenije, oddelek v Novi Gorici, je v senatu, ki so ga sestavljali višja sodnika in sodnica, Igor Lučovnik kot predsednik in Nevenka Zajc ter Andrej Orel kot člana

ob sodelovanju pravosodne svetnice Katje Fabjan Valdemarin kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: **1.** _____, **in 2.** _____,
oba _____, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo
zastopa Informacijski pooblaščenec po pooblaščenki Nataši Pirc Musar,

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja**,

o **tožbi** zoper odločbo Inšpektorata RS za okolje in prostor, številka 090-18/2011-155 z dne 28. 10. 2011, v zvezi z odločbo Informacijska pooblaščenca številka 090-239/2011/5 z dne 24. 1. 2012,

na seji **10. maja 2013**

ODLOČILO:

- I. Tožba prvega tožnika _____ se zavrne.
- II. Tožba druge tožnice _____ se zavrže.

OBRAZLOŽITEV

1. Z izpodbijano odločbo je Inšpektorat Republike Slovenije za okolje in prostor (v nadaljevanju organ) zavrnil zahtevo prvega tožnika z dne 24. 8. 2011 za posredovanje odgovora ali je IRSOP že začel izdajati pisna pooblastila osebi naročnika v zvezi z izvedbo del po posamezni izvršbi, glede na vsebino tretjega odstavka 6. člena pogodbe št. 2522-10-000012 z dne 21. 4. 2010 s pogodbeno izvajalko, in ali je IRSOP v letu 2011 spremenil vsebino 6. člena pogodbe s pogodbeno izvajalko Silvo Bračko s.p.. V obrazložitvi izpodbijane odločbe po povzemanju vsebine zahteve prvega tožnika, organ ugotavlja, da se zaproseni podatki ne nahajajo v obliki dokumentov, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva. Zato po mnenju organa, informacije, ki jih je zahteval prvi tožnik ne izpolnjujejo pogojev za njihovo opredelitev kot informacije javnega značaja po 4. členu ZDIJZ. Iz obrazložitve izpodbijane odločbe izhaja tudi, da je enako zahtevo podal prvi tožnik že 25. 8. 2011 in da mu je bilo z dopisom št. 020-28/2011-7 z dne 29. 8. 2011 pojasnjeno, da pisno pooblastilo inšpektorju za izvedbo posamezne izvršbe ni potrebno in da je imel IRSOP za rušitev v letu 2011 sklenjeno pogodbo z Gradbenim podjetjem Bračko d.o.o. v kateri je 6. člen pogodbe enak kot v pogodbi za leto 2010.
2. Zoper navedeno odločbo je prvi tožnik vložil pritožbo, ki je bila z odločbo Informacijskega pooblaščenca (v nadaljevanju pritožbeni organ) s številko 090-239/2011/5 dne 24. 1. 2012 skupaj s pritožbo prvega tožnika zoper odločbo Inšpektorata Republike Slovenije za okolje in prostor, št. 090-18/2011-187, z dne 11. 11. 2012, kot neutemeljena zavrnjena.
3. Iz obrazložitve pritožbenega organa je razvidno, da glede na določbe prvega odstavka 4. člena in prvega odstavka 1. člena ZDIJZ, informacijo javnega značaja predstavlja samo dokument, ki že obstaja, je že ustvarjen, oz. dokument, ki ga je organ v okviru svojega delovnega področja že izdelal oz. pridobil. Zato so organi, ki so zavezanci po ZDIJZ dolžni omogočiti dostop le do že obstoječih informacij in niso dolžni ustvariti novega dokumenta ali pridobiti oziroma vzpostaviti dokumenta, ki ga v času zahteve nimajo. V nadaljevanju obrazložitve pritožbeni organ navaja razloge zaradi katerih, v pritožbenem postopku ni mogel posumiti, da organ prve stopnje razpolaga z zahtevanimi dokumenti, vendar jih prvemu tožniku ne želi posredovati. Pri tem se sklicuje na določbo prvega odstavka 18. člena Zakona o inšpekcijskem nadzoru (ZIN), po katerem inšpektor, ki vodi postopek pridobi to pooblastilo s trenutkom imenovanja (pridobi ga na zakonski podlagi in mu ga ne podeli predstojnik). V nadaljevanju obrazložitve pa navaja, da v zadevah dostopa do informacij javnega značaja, pooblaščenec ni pristojen za presojo zakonitosti in smotnosti ravnanja organa, zato se v vprašanje, zakaj organ ne razpolaga z dokumenti, ki jih zahteva prosilec, ne spušča.

4. Tožnika v tožbi navajata, da se z odločitvijo Informacijske pooblaščenke, s katero je bila dne 24. 1. 2012 zavrnjena pritožba zoper odločbo Inšpektorata RS za okolje in prostor številka 090-18/2011-155 z dne 28. 10. 2011, ne strinjata. Zatrjujeta, da je iz celotne zadeve RS MOP IR SOP št. 356-02-72/2004 kot tudi iz zapisnika o zaslišanju razvidno, da le-ta ni bil nikoli in z ničemer pooblaščen za izvedbo izvršbe v zadevi št. 356-02-72/2004. V zvezi z navedbami Informacijske pooblaščenke v obrazložitvi k 1. točki izreka njene odločbe, da inšpektor, ki vodi konkreten postopek ne potrebuje dodatnega pooblastila za izvedbo posamezne izvršbe in da se zadeva lahko kasneje dodeli tudi drugemu inšpektorju, tožnika zatrjujeta, da se IRSOP v odločbi citirani v izpodbijani odločbi spreneveda in da je bil s strani tožene stranke povprašan le glede neobstoječega protokola, ne pa tudi o tem kako se zadeva operativno izvede v primeru, ko se zadeva kasneje dodeli drugemu inšpektorju. Po citiranju dela strokovnega mnenja doc. dr. Polonce Kovač, objavljenega v Pravni praksi št. 47 z dne 8. 12. 2011 ("Načelo transparentnosti kot orodje zakonitosti in varstva pravno zaščitenih interesov"), sodišču predlagata, da na podlagi tožbenih navedb in dokumentacije v spisu RS MOP IRSOP, št. 356-02-72/2004, ugotovi, da ne obstaja nikakršen dokument, iz katerega bi bilo razvidno pooblastilo gradbenega inšpektorja za izvedbo del po izvršbi v zadevi, št. 356-02-72/2004 in da so vsa njegova delovanja v navedeni izvršbi samovoljna in nezakonita. Menita, da bo le tako zaščiten pravni interes in njuno človekovo dostojanstvo.
5. Tožena stranka v odgovoru na tožbo prereka tožbene navedbe, v kolikor se z njimi izrecno ne strinja. Poudarja, da so v tožbi navedena tudi dejstva, ki ne sodijo v domet dostopa do informacij javnega značaja, saj se nanašajo na postopke pred Inšpektoratom RS za okolje ter pred Ministrstvom za okolje. Ugovarja pa tožbenim navedbam, da bi tožena stranka pri ugotavljanju pooblastilnega razmerja morala uporabiti določbe ZGO. Pojasnjuje, da je bil predmet njene presoje zgolj obstoj pisnih pooblastil pooblaščenih oseb organa v postopku inšpekcijskega nadzora in ne dokumenta v postopku graditve objektov. V nadaljevanju povzema postopek ugotovitve in razloge, ki jih je že navedla v obrazložitvi odločbe. Tožbene navedbe v zaključku tožbe pa po mnenju tožene stranke kažejo na to, da se tožnika strinjata z ugotovitvijo tožene stranke, glede neobstoja zahtevanih dokumentov. Skladno z navedenim tožena stranka v celoti vztraja pri ugotovitvah in razlogih za odločitev, ki so navedeni v izpodbijani odločbi. Sodišču predlaga, da tožbo v celoti zavrne.
6. Tožnika v vlogi podani po prejemu odgovora na tožbo navajata, da sta tožbo v obravnavani zadevi vložila le zaradi napačnega pravnega pouka navedenega v odločbi Informacijske pooblaščenke z dne 27. 10. 2011, v kateri je tožena stranka v pravnem pouku nedvoumno navedla, da prosilec lahko sproži upravni spor zoper odločbi Inšpektorata RS za okolje in prostor. Zato tožbo dopolnjujeta, spreminjata na podlagi pravnega pouka v odločbi z dne 27. 10. 2011.

K točki I. izreka:

7. Sodišče uvodoma pojasnjuje, da je v 31. členu ZDJZ zapisano, da je zoper odločbo informacijskega pooblaščenca mogoče začeti upravni spor skladno z zakonom, kar je v konkretnem primeru Zakon o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1). Po 2. členu ZUS-1 je upravni spor dopusten zoper tiste akte, s katerimi se posega v pravni položaj stranke. V konkretnem primeru je bila z odločbo pooblaščenca zavrnjena pritožba zoper zavrnilno odločbo Inšpektorata Republike Slovenije za okolje in prostor št. 090-18/2011-155 z dne 28. 10. 2011. Sodišče zato ugotavlja, da je bilo z zadnje navedeno odločbo poseženo v pravni položaj prvega tožnika. Zato je, ne glede na pravni pouk v odločbi informacijskega pooblaščenca, v tem upravnem sporu presojalo pravilnost in zakonitost odločbe št. 090-18/2011-155 z dne 28. 10. 2011 (v nadaljevanju izpodbijana odločba).
8. Sodišče je tožbo prvega tožnika kot neutemeljeno zavrnilo.
9. Po presoji sodišča je izpodbijana odločba, ki temelji na podatkih v predloženih upravnih spisih in ima podlago v materialnih predpisih, pravilna in zakonita. Tožena stranka je v obrazložitvah obeh odločb pravilno utemeljila svojo odločitev. Sodišče zato v celoti sledi njeni obrazložitvi in ponovno ne navaja razlogov za svojo odločitev (drugi odstavek 71. člena ZUS-1). V zvezi z navedbami v tožbi pa še dodaja:
10. Tožnik ugotovitvi, da dokumenti, ki jih zahteva, niso nastali ne oporeka. Ker so po določbah ZDIJZ (1 in 4. člen) organi dolžni omogočiti dostop le do že obstoječih informacij, niso pa dolžni ustvariti novega dokumenta, ki ga v času zahteve nimajo, je nesporna ugotovitev na kateri temelji izpodbijana odločitev, tudi po presoji sodišča tisto dejstvo, zaradi katerega organ, ki je izdal izpodbijano odločbo in niti pritožbeni organ v določbah ZDIJZ, nista imela podlage za to, da bi zahtevi prvega tožnika z dne 24. 8. 2011, ugodila.
11. Po presoji sodišča je zato zmotno stališče prvega tožnika, ki meni, da bi morala pritožbeni organ kot tudi sodišče ugotoviti, da je bilo ravnanje inšpektorja, ki je brez predpisanega pooblastila opravljal izvršbo, nezakonito. Predmet presoje v tem upravnem sporu je namreč odločba v zadevi dostopa do informacij javnega značaja, ki je bila izdana prvemu tožniku na njegovo zahtevo z dne 24. 8. 2011. Na pravilnost izpodbijane odločbe izdane na podlagi določb ZDIJZ, pa ne morejo vplivati dejstva in okoliščine navedene v tožbi, ki se nanašajo na pravilnost in zakonitost dela delavcev organa prve stopnje v izvršilnem postopku, ki je urejen v drugih materialnih predpisih.

12. Glede na navedeno je sodišče na podlagi dejanskega stanja, ki za prvega tožnika ni sporno, njegovo tožbo, kot neutemeljeno zavrnilo po prvem odstavku 63. člena ZUS-1.

K točki II. izreka:

13. Tožbo druge tožnice je sodišče zavrglo iz naslednjih razlogov:

14. Iz izpodbijane odločbe in predloženih upravnih spisov in niti iz navedb v tožbi ne izhaja, da je zahtevo, o kateri je bilo odločeno z izpodbijano odločbo, skupaj s prvim tožnikom vložila tudi druga tožnica.

15. Po 2. členu ZUS-1 odloča sodišče v upravnem sporu o zakonitosti dokončnih upravnih aktov, s katerimi je organ odločil o pravici, obveznosti ali pravni koristi posameznika, ki je lahko stranka v postopku. Tožnik je po prvem odstavku 17. člena ZUS-1 oseba, ki je bila stranka ali stranski udeleženec v postopku izdaje upravnega akta. Glede na ugotovitev, da druga tožnica v postopku izdaje izpodbijane odločbe ni bila stranka v postopku, z izpodbijano odločbo pa tudi ni bilo odločeno o njeni pravici, obveznosti ali pravni koristi, po presoji sodišča, ne izpolnjuje procesnih predpostavk, ki so za vložitev tožbe določene v navedenih določilih ZUS-1. Zato je tožbo, ki jo je vložila druga tožnica, ki po zakonu ne more biti stranka, zavrglo po 3. točki prvega odstavka 36. člena ZUS-1.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper I. točko izreka sodbe ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Zoper točko II. izreka sklepa je dovoljena pritožba v roku **15 dni** od vročitve pisnega odpravka sklepa. Pritožba se vложи priporočeno po pošti ali neposredno pri tem sodišču v zadostnem številu izvodov za sodišče in stranke. Pritožba mora obsegati navedbo sklepa, zoper katerega se vlaga, izjavo, da se sklep izpodbija v celoti ali v določenem delu, pritožbene razloge in podpis pritožnika (335. člen ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Če je pritožba nerazumljiva ali ne vsebuje vsega, kar je treba, da bi se lahko obravnavala, jo sodišče zavrže, ne da bi pozivalo vložnika, naj jo popravi ali dopolni (336. člen ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Pritožbo se lahko vložijo le osebe, ki je opravila pravniški državni izpit (drugi odstavek 22. člena ZUS-1), sicer sodišče pritožbo kot nedovoljeno zavrže (smiselno drugi odstavek 89. člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Če ob vložitvi pritožbe pooblaščenec stranke, ki je odvetnik, ne predloži pooblastila, mu sodišče ne dovoli, da bi začasno opravljal pravdna dejanja, ampak pritožbo zavrže (peti odstavek 98. člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

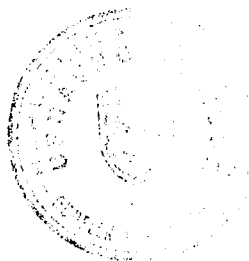
Ob vložitvi pritožbe mora biti plačana sodna taksa. Če sodna taksa ni plačana niti v

roku, ki ga določi sodišče v nalogu za njeno plačilo in tudi niso podani pogoji za oprostitev, odlog ali obročno plačilo sodnih taks, se šteje, da je pritožba umaknjena (tretji odstavek 105. a člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Nova Gorica, 10. maj 2013

Predsednik senata:

Igor Lučovnik, l.r.

Igor Lučovnik